

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XV. Jac. Sadoletvs S.R.E. Cardin. Francisco Mario Molsæ suo S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

mihī est consolatio: sed nequaquam adhuc merorū in eo partem dābimus operam, quoad Deo adiutore poterimus, ut deum rem minuat, qui est imbecillitatis: memoriam autem tui viri, id quod ad fidem amicitiae, & ad illius virtutum gratiam commemorationem pertinet, assiduam retineamus. Tu mihi Patere perge, ut cepisti, atque ita te confirma, ut ei expectationi, quae magna de te concitata est, speique tuorum cumulata satisfactio. Fratribus tuis humanissimis ac suavissimis, Galeatio, Camillo, & Astori, plurimam à me dic salutem. Vale. Romae, V. Nonas Februarij, M. D. XLVII.

XV.

IAC. SADOLETYS S. R. E. CARDIN.

Francisco Mario Molsa suo S. P. D.

COGITANTI mihi ad te rescribere, commodum illud sunt ex Vrbe literae, quibus certior factus sum, summum Pontificem in Urbem ingressum esse, teque cum Farnesio tuo primo ac liberalissimo iuvene esse assiduam: eos quoque, de quibus nonnullam ad me detuleras querelam, quasi illis adhaerens, quibus minimè debebas, esse contempni, tecum nunc adeo, teque illos planè habere in potestate. Quae res breviorum me in scribendo facit: res enim tuas in tuto positas, teque iam me nec consolatione egere, nec consilio, nec cuiusquam operam plius arbitror: cum sciens, ab ipsis fontibus relinquere fidem tuam nunc facile possis. Ego sanè cum essemus etiam tam Neceae, de tuis difficultatibus exponens, commemoram Pontificem optimumque principem sua sponte fauentem tui familiaribus, hoc est, doctis, & bonis viris, etiam magis ut tibi consuleret atque opitulareretur, mihi ut visum fuit, accenderam. Secura est postea (ut tute scis) distractio omnium nostrum: cum me huc ut conferrem, valetudinis ratio non modò me hortata est, verum etiam coegit. Nec tamen dubito, quin mea illa opera, si tibi attulerit iam fructum, aut certè allatura sit: cum perfectum tua virtus, excellensque ingenium, omnibus sit amabile. Illud factum est, aut certè cum fiet, ut mihi literis tuis significes, penè tibi mando. Epistolas omnes tuas, quas & ad me, & ad Paulum misisti, legi summa cum voluptate, vehementerque precor. Nec unquam sanè dubium mihi fuit, quin quaecumque tu ad res ingenium tuum applicuisses, dummodò in vna ratione versari genere scribendi commemorare, futurus fueris omnium longeprius. Sed haec tu melius. Nos huc conualescere iam coepimus: omnino sumus adhuc imbecilli, sed spe nitimur bona. Nostrum ad Urbem reditum aliquot menses necessariò differemus. Vale.

mi Mol.

Molsa, & cum erit otium, nos tuis literis sapiculè appella.
Carpentoraci, VIII. Calend. Septemb. M.D. XXXVIII.

XVI.

FRANCISCVS MARIVS MOLSA,
Iacobo Sadoletto S. R. E. Card. S. P. D.

Quia me absentem officii complexus sis, Pater amplif.
sime, ex Pauli Sadoleti tui epistola, accuratè admodum ac
permanenter scripta, certior factus sum. In quibus cum iucunda
miles acciderunt: tum illud iucundissimum fuit, quòd à nemine
meo leuiter quidem admonitus, me tamen Pontifici Max. his ver-
bis commendaueris, vt mihi singularis cuiusdam beneuolentiæ
iudicium, ac iudicij testimonium, quo nihil grauius esse potuit,
supereris. Quanquam subuereri venit mihi in mentem inter-
dum, ne maiorem tua prædicatione de me expectationem (quæ
maximè in ameis tuendis est diligentia) excitaris, quam ego su-
bere possim. Vtranque certè eo studio es persecutus, vt amo-
ni erga me tui, rationibus meis consulendo: iudicij verò de in-
genio bene sciendo, egregiam significationem dederis. Amo-
ni certè quoad eius fieri poterit, respondebo, tuorumque erga
me meritorum memoriam studiosissimè diligentissimèque ser-
uabo. Iudicij verò si minus satisfecero, mihi ignosces, imò etiam
tibi, qui me ad eam laudem vocaueris, eaq; de me fortasse rece-
peris, ad quæ consequenda, cum vires omnes animiq; cogita-
tiones, operam, diligentiam, ceteraque omnia quæ in mea sunt
potestate, attulerò, si minus fidem tuam liberabo, omni tamen
sua profectus sim vacaturus. Quod ad Pont. pertinet, vix dici po-
tèst, in eius liberalitate quam nihil propemodum spei mihi po-
tèst. Tu iudicem: qui eo ingenio est, vt si etiam velit, ita tamen
legè ac cunctanter velit, vt ei qui illius arcæ confidat, prius sit
merendum, quam subsidio aliquo subleuetur, necessitate
eius subueniatur. Itaque statuo ipsius liberalitatem afferendo
mihi multò aptiorem esse, quam dissolendo. Quicquid
tamen inde commodi ad nos peruenerit, id totum à te profe-
ctum iudicabo. Meas interim angustias (quod nunquam futu-
rum quæsserim) amare incipiam: quæ mihi causam harum litera-
rum dederunt. Oprobam siquidem iam pridem Sadolete vir o-
mnium sanctissime, atque doctissime, te meis literis compellere:
quod ob eam vnam causam vt tuas elicerem literas. Cur enim ego
quæditate non ardeam, vt aliquo in loco scriptorum tuorum
meum interij possit meū: cum ea eloquentia præditus sis, vt si in-
ueneris illos Crallos, Antonios, addo etiā Cicerones, etas tua in-
ueneris, cum multis tamè nunquā numeratus fuisses. Ea verò do-
Grina,

